

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Lauantai 8.7.2017
Raamattutunti klo 11.00
Wille Riekkinen

”Jumala armahtaa, minä en!”

Tätä iskulausetta viljeli muutama vuosi sitten ahkeraan muuan nyt jo edesmennyt kansanedustaja ja nyrkkeilijänäkin tunnettu henkilö. Hänen sanalliset iskunsa osuivat hyvin maaliin ja paljastivat kaksi tosiasiaa. Ensinnäkin me ihmiset emme ole kovin armollisia toisillemme. Emme siedä erilaisuutta vaan tunnemme monenlaisia pelkoja ja ennakkoluuloja toisiamme kohtaan. Me voimme kuitenkin muuttua. Asiat voidaan nähdä ja toteuttaa uudessa valossa. Nimittäin — se toinen tosiasia on, että — Jumala armahtaa, uudistaa, kantaa ja pelastaa jatkuvalla syötöllä. Monet virtemme kertovat tästä. Esimerkiksi Haqvin Spegelin vuonna 1688 sanoittama ”Ukko-Paavon virsi” — ”kuudes evankeliumi” — kertoo hienolla tavalla, millaista tuo uudistaminen ja pelastaminen on. Spegelin ei tarvinnut virren sisältöä itse keksiä, vaan hän saattoi lukea suuret uudistus- ja pelastuslinjat Raamatusta ja lisätä niihin oman henkilökohtaisen kokemuksen ja kiitoksen aiheet. Varsinaisena tekstipohjana hänellä oli Psalmi 71 ja sanoman ikaikaisena kaikupohjana Raamatun kertomukset siitä, miten Jumala pelastaa ja uudistaa armollaan.

Raamatussa on nimittäin edellä mainitun psalmin lisäksi lukemattomia kertomuksia siitä, miten Jumala päästää ahdingosta ja häädystä, pelastaa ja uudistaa. Keskityn nyt lähinnä kolmeen tunnettuun makrokertomukseen tai kertomussikermään, joilla kuvaan tuota ihmisen uudistamista, jota tapahtuu näilläkin juhlilla. Kertomukset koskettelevat Egyptistä lähtöä eli exodusta, Babylonian pakkosiirtolaisuus aikaa ja Jeesuksen ristin merkitystä pelastushistoriallisesti tulkittuna. Lisäksi käsittelem lyhyesti Jeesuksen ja Sakkeuksen kohtaamista Jerikossa.

Exodus-traditioiden sanoma

Israelin kansan lähtö ja pelastuminen Egyptin orjuudesta eli exodus ajoitetaan tavallisesti 1200-luvulle eKr., Faraon Ramses II aikaan. Ihmiskauppa, nälänhätä ja elintasopakolaisuus oli ajanut Joosefia ja hänen veljiään Niilin virran äärelle 430 vuotta aikaisemmin. Kun sitten valtaan nousi farao, ”joka ei Joosefista mitään tiennyt”, alkoivat vaikeudet: sorto, orjatyö ja nälkä; tuttuja asioita myös tämän päivän maailmassa. Tuossa kurjistumisen kierteessä israelilaiset eivät tietenkään kaivanneet anteeksiantamusta tai syntien sovitusta, vaan vapautusta! Se järjestyi Mooseksen ja Aaronin johdolla hyvin erikoisella tavalla: Mooseksen joukko pääsi kuin ihmeen kaupalla pakenemaan faraon sotajoukon kynsistä Siinaille, kun taas faraon joukot tuhoutuivat. Siitä alkoi 40 vuotta kestänyt vaellus kohti luvattua maata, kuten Mooseksen kirjoissa kerrotaan. Moni tosin katui lähtöään kuiskuttelemalla Egyptin lihapadoista johtajilleen, moni lankesi

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

kultaisen sonnin palvontaan ja moni jätti tottelematta johtajiaan nälän ja janon uhatessa elämänlangan ehyenä säilymistä. Mutta noissakin tilanteissa Jumala auttoi rohkaisemalla kankeakielistä Moosesta kestävästi johtajana, käyttämällä Aaronin puhelahjoja, Joosuan etevyyttä kansanjohtajana ja sallimalla Mooseksen apen, midianilaisen papin Jetron, suoltaa oivallisia neuvoja Moosekselle: kantamalla yksin vastuuta Mooses vain väsyttäisi itsensä. Oli järkevää asettaa tuomarit kansalle päämiehiksi, jotka ratkoivat väliportaanhallinnon edustajina kansan riita-asioita. (2. Moos. 18: 13-27). Uudistamiseen ja pelastamiseen kuului oleellisena osana myös lainsäädännön kehittäminen. Kuuluista Kymmenen käskyn laki (2. Moos. 20; 5. Moos. 5) on sen ydinkohta, ja meilläkin sitä pidetään arvossaan siinä missä Jeesuksen kiteyttämää rakkauden kaksoiskäskyäkin.

Merkillistä on, ettei kukaan Egyptistä lähtenyt pääsyt perille Luvattuun maahan. Sinne pääsi vasta matkalla syntynyt uusi sukupolvi Joosuan johdolla.

Exoduksesta tuli Israelin kansalle niin tärkeä kertomussikermä, että sitä voisi verrata meille tärkeään Talvisodan ihmeeseen. Exodus-kertomukset eheyttivät kansaa ja antoivat sille loistavan menneisyyden — ja näin uskottiin: myös tulevaisuuden. Eriyisen tärkeäksi tämä Jumalan armollaan uudistavan toiminnan julistaminen tuli 600-luvulta eKr. alkaen. Iskusanaksi muotoutui: Ennenkin Jumala on meitä auttanut. Hän auttaa ja uudistaa myös tulevaisuudessa!

Pakkosiirtolaisuusajan uudistava voima

Tämä Juutalainen historiantulkinta ja usko (— ennenkin on Jumala meitä auttanut — Hän auttaa ja uudistaa myös tulevaisuudessa —) joutuivat pian koeteltavaksi. Näin varsinkin kansallisessa katastrofissa pian vuoden 600 eKr. jälkeen.

Babylonian suurkuningas Nebukadnessar tuhosi kuningas Salomon rakentaman temppelin, hajotti muurit, repi ja poltti Jerusalemin kaupungin. Tämä tapahtui vuonna 586 eKr. Sitä ennen hän jo oli vienyt pakkosiirtolaisuuteen Babylonian virtain vierille Jerusalemin päälliköt ja varakkaan väen, kymmenentuhatta yhteensä, ja jokaisen sepän ja kirvesmiehen. Paikalleen jäivät vain seudun köyhät, kuten Raamattu meille kertoo (2.Kun. 24: 12–14). Koko operaation tarkoituksena oli vieraannuttaa juutalaiset juuristaan, tuhota heidän kansallinen ja uskonnollinen identiteettinsä eli pyyhkäistä heidät pois maailman kartalta ja kansakuntien joukosta. Pelastajaksi tuohon tilanteeseen tuli persialainen suurkuningas Kyyros, Herran voideltu, vaikka vierasmaalainen olikin. Hän kukisti Babylonian vallan. Nousevan supervallan Persian hallitsijana hän sympatiseerasi juutalaisia, kas kun oli yksijumalaisuuden kannattaja hänkin eli zarathustralaisuuden edustaja ja ainoan Viisaan Herran palvelija. Vuodesta 538 lähtien hän salli juutalaisten halutessaan palata Jerusalemiin jälleenrakennuspuuhiin. Kaikki tosin eivät halunneet lähteä, vaan osa jäi Babyloniaan hoitelemaan hyvin viriteltyjä bisneksiä. Näin syntyi Babylonian juutalaisuus. Noina aikoina tapahtui joka tapauksessa suuri ihme. Kuolleet luut saivat lihaa ympärilleen, eli nääntymäisillään olevan kansan toivo Jumalan uudistavasta työstä heräsi, kuten Hesekielin kirjassa kerrotaan (Hes. 37). Tätä orastavaa toivoa pelastuksesta kuvaa oivallisesti Toisen Jesajan eli Jesajan kirjan keskiosan kirjoittajan kuvaus Jumalan suuruudesta ja kaikkivaltiudesta:

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

”Miksi valitat, Jaakob,
Israel, miksi puhut näin:
-`Ei ole Herra nähnyt elämäni taivalta,
Minun asiastani ei Jumala välitä.”

Näin surkutteleville profeetta vastaa:

”Etkö jo ole oppinut,
Etkö ole kuullut,
Että Herra on ikuinen Jumala, koko maanpiirin luoja?
Ei hän väsy, ei uuvu, tutkimaton on hänen viisautensa.
Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa.
Nuoretkin väsyvät ja nääntyvät,
nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat,
mutta kaikki, jotka Herraa odottavat,
saavat uuden voiman,
he kohoavat siivilleen kuin kotkat.
He juoksevat eivätkä uuvu,
He vaeltavat eivätkä väsy.” (Jes. 40: 27-31).

Tämä teksti ei lupaa nuorukaisille ilmaisia armosta jaettavia lentolupakirjoja. Sen sijaan se muistuttaa mistä uudistava voima tulee. Se tulee Jumalalta, joka uudistaa väsähtäneen ja kompastelevan ja auttaa ihmisen toimimaan oman ja yhteisen asian hyväksi. Toisin sanoen jakso alkaa varsin nykyaikaiselta kuulostavalla toteamuksella ”Minun asiastani ei Jumala välitä”. Siihen vastataan tuossa juuri kuulemassamme tekstissä, että välittääpäs: antaa voimaa ja uudistaa! Jaksoamme seuraavat luvut puolestaan paljastavat, miten tuo uudistaminen yli 2500 vuotta sitten tapahtui ja miten se johti taas kerran exodukseen, pelastukseen, vapautumiseen ja uudistumiseen.

Ensinnäkin kansan keskuudessa ruvettiin pitämään yhtä. Kun temppeliä ei enää ollut Jerusalemissa - saati Babyloniassa – niin perustettiin kokoontumiskeskuksia eli synagogia. Ne olivat monitoimitiloja, joissa järjestettiin jumalanpalveluksia, opetettiin lukemaan, tutkittiin profeettoja, autettiin leskiä, orpoja ja muukalaisia. Köyhäinhoito ja diakonia saivat tilaa. Totta kai myös suunniteltiin tulevaisuutta, valmennettiin kansan edustajia ja briiffattiin niitä, joita lobbausmielessä lähetettiin hallitusmiesten - jopa suurkuningas Kyyroksen puheille. Ja ihmeitä tapahtui: Jumala uudisti armollaan koko yhteisön. Se jäi henkiin ja kuten jo mainitsin, pian päästiin palaamaan Jerusalemiin. Tämän kuultuaan on helppo muistaa, etteivät enkelit tarvitse siipiä. Ja että Jumala uudistaa armollaan merkillisen arkisella tavalla.

Moni tämän päivän ihminen elää tietynlaisessa pakkosiirtolaisuudessa, siksi voimme oppia menneestä paljon. Ehkä olemme vieraantuneet juuriltamme, ehkä olemme sokeita, ehkä häpeän lamauttamia, minuuksia ja itsetunto ovat hukuksissa; ehkä olemme yksin ja eksesyksissä, meillä on sanan nälkä ja elämän jano. Tähän

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

tilanteeseen ei auta esimerkiksi se, että joku vakuuttaa meille jatkuvasti vain anteeksiantamusta. Vieraantumiseen ei auta anteeksiantamus vaan opastus, sokeuteen kyky nähdä, eksyksissä olemiseen selkeä suunta, nälkään ja janoon ruisleipä ja raikas vesi, toivottomuuteen elämän eväs, vankeuteen vapautus. Nuo asiat eivät kuulu tuonpuoleisuuteen vaan tähän nyt eletävään elämään. Tarvitsemme kipeästi tämän maailman uudistamista, ei tuonpuoleisen ideaalimaailman korostamista. Kertomukset exoduksesta ja maanpakolaisuudesta korostavat, että Jumalan uudistava työ ja pelastus koskevat vapautumista tämän maailman ja tämän ajan ahdingoista. Onneksi meille.

Temppelikertomus ja risti

Kolmas makrokertomus koskee Jerusalemin temppeliä ja siellä harjoitettua kulttia 2000 vuotta sitten, ja Jeesuksen ristiä. Menot temppelissä keskittyivät paljolti uhreihin, joita toimitettiin syntien ja epäpuhtauden tähden. Toimitukset korostivat lähes ”körttiläisittäin” temppeliin saapuvan likaisuutta, syntisyyttä ja kelvottomuutta Jumalan edessä. Saastaisuus esti pääsyn Jumalan yhteyteen ja läsnäoloon, ja se voitiin poistaa – näin ajateltiin - vain toimitusteknisin uhrein ja puhdistautumismenoin. Näin temppelipapisto monopolisoi syntien anteeksiantamuksen vain itselleen. Tempelipapisto otti siis portinvartijan roolin määrittellessään sen, kuka pääsi yhteyteen Jumalan kanssa kuka ei.

Kertomus Jeesuksen ristinkuolemasta haastaa ja korvaa tuollaisen mekaanisen ajattelun syvällisen metaforisella eli vertauskuvallisella ja mystisellä tasolla. Varhaiset kristityt näkivät selvästi sen, ettei Jerusalemin temppelillä ollut yksinoikeutta välittää anteeksiantamusta ja yhteyttä Jumalaan. Evankeliumia oli ja on se, että Jumala on sinut jo armahtanut Kristuksessa. Jeesuksen ristinkuolema korvasi ja korvaa kaikki temppeleuhrit. Niitä ei enää tarvita. Näin Jeesuksen kuoleman tulkitseminen uhrikuolemaksi on jo Uudessa testamentissa ehdottoman armon metafora eli vertauskuva. Siksi evankeliumi puhuu pelastuksesta Kristuksessa anteeksiantamuksena, hyväksytyksi tulemisena ja uudistumisena. Jumalan armollisuus näkyy näin ollen yksittäisen ihmisen ja yhteisön elämän uudistumisena jo nyt.

Risti on kristinuskon keskeisin ja tunnetuin symboli. Oikein ymmärrettynä risti siis vapauttaa, uudistaa ja yhdistää. Sen ei tarvitse kutsua meitä oman itsemme hylkäämiseen, synnintunnossa rypemiseen ja epätoivoon, vaan uuteen minuuteen, toivoon ja rohkeuteen. Kyse on uudesta olemisen tavasta ja itsetunnosta. Ristin tiellä kuollaan vanhalle minuudelle ja uudestisyntyään uuteen minuuteen, kuollaan vanhalle olemisen tavalle ja herätään uuteen olemisen tapaan, jossa Jumala ja lähimmäinen asettuvat kaiken keskelle. Tähän liittyvä hengellisyys on jatkuvaa uudestisyntymisen prosessia eli kilvoittelua. Apostoli Paavalin sanoin:

”Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi (oikeamielisiksi, Jumalalle kelpaaviksi), meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. Kristus on avannut meille pääsyn tähän armoon, jossa nyt lujasti pysymme. Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan kirkkauteen. Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksessa ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha,

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen.” (Room. 5: 1–5)

Ristin sanoma liittyy siis pelastukseen yksin armosta, Kristuksen tähden. Tämä oli apostoli Paavalin keskeinen korostus. Kesti kuitenkin vain joitakin vuosisatoja, jolloin tämä armon ilosanoma siirtyi vaivihkaa taka-alalle. Jeesuksen jalanjäljille syntynyt uskonto — kristinusko — alkoi pitää itseään — kuten temppelipapisto Jerusalemissa 2000 vuotta sitten — ainoana instituutiona, joka välittää armoa ja pääsyn Jumalan yhteyteen. Tällöin kirkko alkoi ehdollistaa pelastusta korostamalla oikeaa uskomisen tapaa, oikeassa olevaa uskovien joukkoa, synnintuntoa, hyviä töitä, kiirastulioppia ja aneita, joilla sielunrauha voitaisiin lunastaa kuin temppeliuhreilla konsanaan. Onneksi uskonpuhdistus 500 vuotta sitten karsi epäkohtia ja puhdisti tietä takaisin siihen armouskoon, jollaisena kristinusko ensimmäisten vuosisatojen aikana levisi kulovalkean tavoin. Silloin se levisi armon ja sydänten vallankumouksena halki silloin tunnetun maailman.

Nyt voimme todeta, että uskonpuhdistuksen ansiosta kirkko on uudistunut merkittävästi. Tosin yhä vielä maailmassa on uudelleen viritettyä ”temppelipapistoa” eli lahkoja, herätysliikkeitä ja kirkkojakin, jotka pitävät itseään ainoana tahona, joka välittää yhteyden Jumalaan. Ikään kuin Jumala olisi sidottu meidän paliskuntiemme rajoihin tai hiekkalaatikkojemme reunoihin! Jumala nimittäin uudistaa ja pelastaa missä ja milloin hän haluaa: ”Tuuli puhaltaa mistä se tahtoo. Sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä mistä se tulee ja minne se menee.”

Mitä oli Sakkeuksen pelastuminen?

Pelastus merkitsee yhteyttä Jumalaan ja siitä säteilevää uudistumista. Jeesuksen tehtävänä oli ja on johtaa meidät tuntemaan tämä armollinen Jumala. Miten se tapahtuu ja mistä siinä on kysymys, siihen vastaa vielä tuttu kertomus Sakkeuksesta. (Luuk. 19: 1–10)

Sakkeus oli hyvin rikas verovirkailijoiden esimies. Omaisuutensa hän oli koonnut toimimalla vilpillisesti. Kun hän kuuli, että Jeesus oli matkalla hänen asuinpaikkansa, Jerikon, halki, Sakkeus halusi edes nähdä tuon superjulkkiksen. Lyhyenlöntänä hän kiipesi metsäviikunapuuhun reitin varrella. Saavuttuaan paikalle Jeesus äkkäsi miehen puussa ja puhutteli tätä: ”Sakkeus, tule alas!” Seurauksena oli vieraskutsu, jota ihmiset paheksuivat. Tuijotettiin Sakkeuksen ilmisyntejä, eikä häntä hyväksytty yhteisön täysivertaiseksi jäseneksi. Häntä vieroksuttiin ja syrjittiin. Jeesuksen seurassa Sakkeus kuitenkin uudistui: Hän tajusi toimineensa väärin Jumalaa ja ihmisiä kohtaan, halusi hyvittää tekonsa: ”puolet omaisuudestani annan köyhille, ja keneltä olen liikaa kiskonut, sille maksan nelinkertaisesti takaisin.” Sen kuultuaan Jeesus sanoi häneen viitaten: ”Tänään on pelastus tullut tämän perheen osaksi.” Toisin sanoen: Jeesuksen seurassa Sakkeukselle selvisi, että hän on toiminut väärin, vastoin Jumalan tahtoa. Hän katui tekoaan ja halusi hyvittää minkä voi. Ja tällöin Jeesus — kuukausia ennen ristin tapahtumia — sanoo pelastuksen tulleen jo nyt Sakkeuksen huonekunnan osaksi! Tämän kertomuksen mukaan pelastus on siis armollisen Jumalan tahdon

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

tunnistamista, oman syyllisyyden havaitsemista ja halua uudistua järjestelemällä kärsineille uusia elämän eväitä mahdollisuuksien mukaan! Jo armon hipaisu voi auttaa tähän.

Arvoisa kuulijani, hyvä ystävä.

Palaan alkusanoihini: ”Jumala armahtaa. Minä en!”

Selvää on, että Jumala on meidät jo armahtanut Kristuksessa. Ei siitä tarvitse puhua sen enempää. Mutta armahdatko sinä? Armahdammeko me? Oletko ja olemmeko tässä suhteessa valmiita uudistumaan?

Tähän uudistumiseen meitä kehottaa Sakkeuksen esimerkin ohella myös apostoli Paavali Roomalaiskirjeen 12. luvun alussa. Kyseessä on päällekirjoitus tai johdanto luvuissa 12 – 15 oleviin käytännön vinkkeihin siitä, mitä tuo uudistuminen noissa tilanteissa piti sisällään: esivaltaa tuli totella, armolahjoja tuli käyttää yhteiseksi rakennukseksi, heikkoja oli tuettava ja oli pyrittävä yksimielisyyteen. Noissa ohjeissa reagoitiin sen ajan haasteisiin.

Meidän tilanteemme on monessa suhteessa erilainen kuin apostolisen ajan roomalaisilla, Mooseksen ajan juutalaisilla, Babylonian pakkosiirtolaisilla tai tempelipapiston asiakkailla 2000 vuotta sitten, mutta päätös- ja johdantojakeiksi tulevaisuuteen Paavalin sanat käyvät mainiosti meillekin:

”Jumalan armahtavaan laupeuteen vedoten kehotan teitä: Antakaa koko elämänne pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla. Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.” (Room. 12: 1-2)

Näillä sanoilla apostoli ei halua meidän kätistyvän paikoillemme tai eristäytyvän maailmasta. Hän haluaa meidän uudistuvan mieleltämme niin, että löydämme vastuullisen elämisen mallin ja meiningin. Suunta siihen kelvanee körttiläksyksi meillekin:

”Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää ajatelko itsestänne liikoja, enempää kuin on aihetta ajatella, vaan pitäkää ajatuksenne kohtuuden rajoissa, kukin sen uskonmäärän mukaan, jonka Jumala on hänelle antanut. Niin kuin meillä jokaisella on yksi ruumis ja siinä monta jäsentä, joilla on eri tehtävänsä, samoin me kaikki olemme Kristuksessa yksi ruumis mutta olemme kukin toistemme jäseniä. Meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. Palvelutehtävän saanut palvelkoon, opetustehtävän saanut opettakoon, rohkaisemisen lahjan saanut rohkaiskoon. Joka antaa omastaan, antakoon pyyteettömästi; joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti; joka auttaa köyhiä, auttakoon iloisin mielin. Olkoon rakkautenne vilpittöntä. Vihatkaa pahaa, pysykää kiinni hyvässä. Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toinen toistanne. Älkää olko velttoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä. Auttakaa puutteessa olevia pyhiä, osoittakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat,

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

siunatkaa älkääkä kirotko. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita.

Älkää maksako kenellekään paha pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien silmissä. Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa toisten kanssa.” (Room. 12: 3–18)

Aamen.